

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/172/2017
Identifikačné číslo spisu: 5114214390
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5114214390.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej I. A., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej v A., Z., v súčasnosti v Q., so sídlom v U., D., zastúpenej Mgr. Barborou Hlavatou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, SNP 1445/41-9, o zaplatenie sumy 3 822,- Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/129/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. februára 2017 sp. zn. 11Co/385/2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 28. februára 2017 sp. zn. 11Co/385/2016 a uznesenie Okresného súdu Žilina z 28. apríla 2017 č. k. 2C/129/2014-86 z r u š u j e a vec vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 22. októbra 2015 č. k. 2C/129/2014-44, vydaného vo forme rozsudku pre zmeškanie podľa vtedy účinného ustanovenia § 153b zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“), ktorým prvoinštančný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3 822,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % p. a. zo sumy 3 822,- Eur od 24. 3. 2014 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 229,- Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedená istina predstavovala zvyšnú, doposiaľ neuhradenú časť náhrady škody spôsobenej žalobkyni porušením pracovnej disciplíny žalovanou.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“). Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamieta a uložil žalobkyni povinnosť nahradiť jej trovy konania. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v § 420 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) a spočívajúcim v tom, že o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni predmetnú náhradu škody už bolo súdom rozhodnuté, a to rozsudkom Okresného súdu Žilina z 2. augusta 2016 sp. zn. 22Tk/1/2014, ktorý bol v časti týkajúcej sa náhrady škody potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/88/2016, právoplatným dňa

15. februára 2017. Ďalej dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a) a c) C. s. p.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žiadala dovolanie zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, skúmajúc najprv splnenie podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod zároveň aj dôvodné. Ak totiž dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 C. s. p., potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z tzv. zmätočnosťných vád uvedených v tomto ustanovení, znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

5. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Citované ustanovenie § 420 písm. f) C. s. p. zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, na skúmanie existencie procesných podmienok konania súdom z úradnej moci a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

8. V preskúmvanej veci došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom odvolacieho súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. Táto vada spočíva v nesprávnom postupe odvolacieho súdu spočívajúcom v tom, že nevenoval pozornosť skutočnostiam tvrdeným žalovanou, ktoré nasvedčovali možnej existencii prekážky konania, a to prekážky litispendencie (prekážka prv začatého súdneho konania), resp. prekážky rozsúdenej veci (res iudicata). Žalovaná totiž vo svojom podaní označenom ako „Vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 22. 10. 2015, č. k. 2C/129/2014“ (č. l. 63) upovedomila dovolací súd o prebiehajúcom trestnom konaní, v ktorom je v postavení obžalovanej a v ktorom si žalobkyňa ako poškodená uplatňuje voči nej nárok na náhradu škody, ktorý je predmetom tohto konania. Neexistencia označených prekážok konania patrí medzi základné procesné podmienky, ktoré je dovolací súd povinný skúmať z úradnej moci, a to aj v prípade odvolania proti rozsudku pre zmeškanie, i keby nedostatok týchto podmienok nebol v odvolaní namietaný. Ustanovenie § 202 O. s. p. (platného v čase podania odvolania) pripúšťalo odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie, ak neboli splnené podmienky na jeho vydanie, pričom pod týmito podmienkami bolo treba rozumieť nielen podmienky uvedené v § 153b ods. 2 O. s. p., ale aj danosť základných procesných podmienok konania, resp. neexistenciu prekážky začatého konania alebo prekážky právoplatne rozsúdenej veci. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu mal za následok porušenie základného práva žalovanej na spravodlivé súdne konanie. Prípadná existencia jednej z uvedených prekážok konania by totiž mala zásadný vplyv na výsledok sporu, pretože by bránila vydaniu meritorneho rozhodnutia v prejednávanej veci, a teda prípadnému duplicitnému uloženiu povinnosti peňažného plnenia.

9. Dovolací súd preto rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.). Zároveň zrušil aj súvisiace uznesenie súdu prvej inštancie o trovách konania (§ 439 písm. a/ C. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) rozsudku krajského súdu (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.